

nere saa meget man har Lyst til, rent rationelt set. Derfor mener jeg, at det System, som vi have i den saakaldte D-Telefon, er det mest rationelle. Men der er noget irrationelt ved Regulativet, ved de to Systemer, som Regulativet opstiller, og som vi skulle have paa en Gang. Det er jo noget, som alle vide, som have denne D-Telefon, at man søger at snyde Selskabet saa meget som muligt, idet man f. Eks. formaar de Telefonabonnenter, man staar i fast Forbindelse med, sin Urtekræmmer eller sin Slagter, som have almindelig Telefon, til at ringe en op. Han har det gratis, og saa faar man ham til, paa visse Dage i Ugen at ringe en op. I en vis Forstand snyder man vel, men det er jo velbekendt for alle og for Selskabet med. Og derfor mener jeg, at der i og for sig er noget irrationelt ved at have disse to Systemer paa en Gang, og derfor mener jeg ogsaa, at det, bortset fra Taksten, der er fastsat, er rationelt i det ny Regulativ, at man ikke kan abonnere paa Samtale fra By til By, men at dette er udelukket her lige saa vel som alle andre Steder med den enkelte Undtagelse, jeg nævnede før i Holland, hvor det jo var meget kostbart. Derved opnaar man at undgaa det, man kalder Luksussamtaler, et Spørgsmaal, som jeg i øvrigt ikke videre skal gaa ind paa. Men alle, der have telefoneret paa længere Afstande, vide jo, hvor besværlig en Ting det er. Nu siger man f. Eks.: Hallo, Ringsted!, og der bliver svaret: Ringsted optaget; man spørger, hvor længe det kan vare, og der bliver svaret, at det kan vare meget længe. Saa er der dem, der ere ganske sikre paa, at der er optaget, men der er andre mere mistænksomme Sjæle, som tro, at det er Chikane fra Selskabets Side, og at det blot vil have Ekspresbetaling. Sikkert er det, at vil man ikke vente — og Tiden er jo kostbar nu om Stunder — betaler man den meget høje Betaling for Ekspresamtale. Derfor er det absolut rationelt, at man kommer over til, at der betales for hver enkelt Samtale, idet man ganske sikkert kan gaa ud fra, at mange af dem ere overflødige. Jeg svarer i alt Fald for, at de Gange, jeg har telefoneret til Folk i andre Byer, kunde jeg udmærket godt have undværet det. Hvis jeg skulde have betalt for det, vilde jeg ganske sikkert have sendt et Brev, da det ikke hastede. Det er sikkert, at dette begrænsede Antal Ledninger fra By til By meget let bliver optaget ved ubegrænset Tilladelse til at telefonere, og derfor mener jeg, at ligesom

hvert enkelt Telegram fra By til By maa betales, saaledes maa man ogsaa betale for hver enkelt Telefonmeddelelse fra By til By.

Men man kan jo, naar man skal bedømme det foreliggende Regulativ, ikke se bort fra, at de Abonnenter, som have været hidtil, have arbejdet under ganske andre Vilkaar, end de fremtidig ville komme til at arbejde under. Dog maa vi vel huske paa, at Vilkaarene have været saaledes, at den, der kun telefonerede lidt, den, der kun ønskede at have Telefonen som en dyr Behagelighed, kan man gerne sige, faktisk har betalt en vis Ydelse til Fordel for dem, som bruge Telefonen meget, hvad enten de bruge den for Fornøjelse eller for at opnaa Forretningslettelse eller Forretningsfordel. Det er jo uimodsigeligt, at der har været, eller at der er Abonnenter, der kun telefonere lidt, og de have faktisk betalt mere, end de burde betale efter deres Forbrug. Saa kommer jo D-Abonnent — (Afbrudelse: Snyderiet) . . . ja Snyderiet. Mod Regulativet mener jeg derfor, at man kan indvende to Ting, nemlig dette, at de, der have haft Telefon under de hidtil gældende Forhold, nu skulle gaa over til ny Forhold. Saa vidt jeg forstod den højtærede Minister — der var jo saa mange Tal, at man maa undskyldte, hvis jeg ikke har faaet det Tal rigtigt — vilde det være 6 pCt. af Abonnenterne, som kom under ugunstigere Forhold ved den højere Takst. Det er ganske rigtigt, at for disses Vedkommende indtræder ganske sikkert det Tilfælde, at Regulativet ikke opfylder de Forudsætninger, under hvilke Telefonloven blev given. Men sikkert er det jo, at for uhyre mange Abonnenter er Forudsætningen given. Men hvori ligger det? Det ligger i, at man, den Gang man forhandlede om Telefonloven, hele Tiden har talt om, at man skulde have Telefonen billigere, men det er først i den allersidste Tid, man er kommen ind paa at overveje, hvor uhyre vanskelige disse Forhold i Virkeligheden ere. Maalet, som skal naas ved at Staten griber ind i den private Drift, som den jo er i Færd med at gøre, er fuldt saa meget at skaffe Publikum retfærdigere Forhold som at skaffe dem billigere Forhold, og det mener jeg maa siges delvis om Regulativet, at over for ny tiltrædende Abonnenter skaffer det absolut retfærdigere Forhold frem, end der var tidligere. Men, som sagt, Regulativet har to store Skavanker efter min Mening. Den ene er, at der intet Hensyn er taget til de Mennesker,